

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Wiener Neustadt (Österrike)
den 13 mars 2019 — YS mot NK**

(Mål C-223/19)

(2019/C 187/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Wiener Neustadt

Parter i det nationella målet

Klagande: YS

Motpart: NK

Tolkningsfrågor

1. Omfattar tillämpningsområdet för direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ⁽¹⁾ och/eller direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽²⁾ en medlemsstats bestämmelser, om dessa ger upphov till att penningbelopp innehålls avseende ett betydligt högre antal män med rätt till tjänstepension än kvinnor med rätt till tjänstepension vid den tidigare arbetsgivarens utbetalning av denna tjänstepension och att dessa belopp fritt får användas av denne arbetsgivare, och är sådana bestämmelser diskriminerande i den mening som avses i dessa direktiv?
2. Omfattar tillämpningsområdet för direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽³⁾ en medlemsstats bestämmelser som diskriminerar på grund av ålder, eftersom de ekonomiskt uteslutande belastar gamla människor med privaträttsligt anspråk på tjänstepension, som avtalats såsom direkt utfästelse av förmåner, medan yngre och unga personer som tecknat avtal om tjänstepension inte belastas ekonomiskt?
3. Ska bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tillämpas på tjänstepensioner, särskilt bestämmelserna om icke-diskriminering i artiklarna 20 och 21, även om en medlemsstats bestämmelser inte innehåller någon sådan diskriminering som är förbjuden enligt direktiv 79/7/EEG, direktiv 2000/78/EG och direktiv 2006/54/EG?
4. Ska artikel 20 ff i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser genom vilka unionsrätten genomförs i enlighet med artikel 51 i denna stadga och som på grund av kön, ålder, förmögenhet eller av andra skäl, exempelvis den tidigare arbetsgivarens nuvarande egendomsförhållanden, diskriminerar de personer som har ett privaträttsligt anspråk på tjänstepension i förhållande till andra personer med rätt till tjänstepension, och förbjuder Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna sådan diskriminering?
5. Diskriminerar nationella bestämmelser, genom vilka de tidigare arbetsgivarna åläggs utbetalningar till en liten personkrets med avtalsrättsliga anspråk på tjänstepension i form av en direkt utfästelse om förmåner, också på grund av förmögenhet i enlighet med artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om endast personer med högre tjänstepension omfattas?

6. Ska artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser som föreskriver en direkt lagstadgad expropriering utan ersättning i fråga om vad som stadgats i ett mellan två privatpersoner ingånget avtal om tjänstepension gällande en direkt utfästelse om förmåner för en tidigare arbetstagare inom ett företag som sört för utbetalningen av tjänstepensionen och inte har några ekonomiska problem?
7. Utgör en lagstadgad skyldighet för den tidigare arbetsgivaren att till en person med rätt till tjänstepension inte utbetala delar av det avtalade beloppet (avtalad tjänstepension) i egenskap av brott mot avtalsfriheten ett ingrepp i arbetsgivarens äganderätt?
8. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser som innebär en direkt lagstadgad expropriering och inte ger någon annan möjlighet för att bestrida exproprieringen än att väcka talan mot den gynnade parten (den tidigare arbetsgivaren och betalningsskyldig inom pensionsavtalet) om skadestånd och återbetalning av det exproprierade penningbeloppet?

⁽¹⁾ EGT L 6, 1979, s. 24.

⁽²⁾ EUT L 204, 2006, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 303, 2000, s. 16.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nederländerna)
den 14 mars 2019 — R.N.N.S. mot Minister van Buitenlandse Zaken**

(Mål C-225/19)

(2019/C 187/47)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i det nationella målet

Klagande: R.N.N.S.

Motpart: Minister van Buitenlandse Zaken

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ett överklagande, i enlighet med artikel 32.3 i viseringskodexen, ⁽¹⁾ av ett slutligt beslut att avslå en viseringsansökan på de grunder som anges i artikel 32.1 a vi i viseringskodexen ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i stadgan under följande omständigheter:

— I skälen till beslutet har medlemsstaten nöjt sig med att ange följande: "Du anses av en eller flera medlemsstater som ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa enligt definitionen i artikel 2.19, eller i varje fall artikel 2.21, i kodexen om Schengengränserna eller de internationella förbindelserna för en eller flera av medlemsstaterna".